

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. október hó 27. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. évi július hó 13. napján kihirdetett 11.B.2018/2010/13. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését mellőzi és a vádlottat mellékbüntetésül 3 (három) évi közügyektől eltiltásra is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott személyi igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés I. fordulata) és hivatali visszaélés büntette (Btk.225.§) miatt halmazati büntetésül 2 évi börtönre és 5 év pénzügyőri foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A vádlottal szemben 30.000 Ft összegre vagyonekobzást rendelt el. Kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész - a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül - a vádlott terhére, büntetésének súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés céljából éltek jogorvoslattal.

A másodfokú eljárásban meghatalmazott védő írásban részletesen indokolt perorvoslatában csatlakozott a korábbi védő által bejelentett fellebbezéshez, és harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését is kérte.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.311/2011/I-1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, hosszabb tartamú végrehajtandó börtönbüntetés kiszabását és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás alkalmazását indítványozta, míg az ítélet egyéb helyes rendelkezéseinek helybenhagyását.

A mindenirányú jogorvoslatok folytán az ítéletábrá az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülésen a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülvizsgálatának körébe vonta.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta.

A meghatalmazott védő tartalmában fenntartotta az írásbeli jogorvoslatában előadottakat, azonban elsőként az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Másodlagosan a vádlott felmentését, harmadsorban a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A felülvizsgálat során az ítéletábrá megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást.

A védői érveléssel ellentétben az ítéletábrá álláspontja szerint megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól mentes, így a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő tényállást állapított meg. Ebből következően - figyelemmel a Be. 351.§ (1) bekezdésében írtakra - az ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt ok.

Az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét, a bizonyítékok értékelését támadó felmentést célzó védői érvelés a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást mindkét tényállással kapcsolatban kellő részletességgel és alapossággal folytatta le. A vádlott a terhére rótt bűncselekmények elkövetését az eljárás során következetesen tagadta, az 1. tényállás kapcsán kétségbe vonva azt is, hogy a vádbeli napon a sértettel szemben bármilyen intézkedést fogatosított volna.

Ezen állítását a sértett és a helyszínen mindvégig jelen lévő ... tanú egybehangzóan cáfolták. Az elsőfokú bíróság igen nagy gondossággal vizsgálta és értékelte a vallomások, azok egyezőségét illetve esetleges eltéréseit. Ez utóbbi tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a tanúk szavahihetőségével kapcsolatban kétség nem merült fel. Nem osztotta az ítéletábrá azt a védői érvelést sem, mely arra irányult, hogy az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna konkrétan a ... őrnagy és a vádlott közötti kapcsolatot. E tanút az elsőfokú bíróság kihallgatta, a vádlott a vallomására olyan érdemi észrevételt nem tett, amely a tanúnak a vádlott irányában fennálló negatív megítélésre, esetleges elfogultságára utalt volna, ilyenről a vádlott soha nem tett említést.

A sértett olyan részletességgel számolt be az ellenőrzés tényéről, annak tartalmi elemeiről, melyet egyéb az elsőfokú bíróság által feltárt további bizonyítékok is alátámasztottak, hogy

a másodfokú bíróság álláspontja szerint is a sértett szavahihetősége nem kérdőjelezhető meg.

A 2. tényállás esetében - ahol a vádlott ugyancsak tagadta bűnösségét - a megyei bíróság körültekintően vizsgálta az egyes tanúvallomások nyomozati szakban illetve a bírósági tárgyaláson elhangzott különbségeit, ezeket értékelte és számot adott arról, mely vallomásokat fogadta el és miért.

A megalapozott tényállások alapján a megyei bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére mindkét cselekmény tekintetében. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, indokolta a bizonyítási indítványok elutasításának okát is. Helyes a cselekmények jogi minősítése is.

A védelem álláspontja szerint a vádlott bűnösségének megállapítása esetén az 1. pont alatti cselekménye csupán a vesztegetés büntette alapesetének (Btk. 250.§ (1) bekezdés) minősülhet.

Az ítéletábra nem osztotta a védői álláspontot, mely az ítélettel szemben e tényállás tekintetében azt a kifogást is támasztotta, hogy a vádlott az állítólagos ellenőrzés során szabálytalanságot tapasztalt,

- semmi nem igazolta, hogy a jármű menetíró korongjaival kapcsolatban szabálysértés volt megállapítható, amellyel összefüggésben a vádlott anyagi juttatás ellenében a feljelentés megtételétől eltekintett,
- ezáltal nem nyert bizonyítást az a tény sem, hogy a vádlottat terhelte bárminemű feljelentési kötelezettség, mint kötelező érvényű előírás, amelynek nem tett eleget
- és azt sem igazolta semmi, hogy volt olyan szabálysértés, amellyel összefüggésben a vádlottat a felettese felé beszámolási kötelezettség terhelte volna.

Ezzel szemben ... tanú, a vádlott felettese a bíróság előtti kihallgatása során hangsúlyozta, mint azt az elsőfokú bíróság ítélete 8. oldalának 4. bekezdésében rögzítette: „A közúti ellenőrzés során eljáró vám- és pénzügyőröknek kötelezettsége feljegyzést készíteni minden egyes, a szolgálat során foganatosított intézkedésről olyan formában, hogy az intézkedés alá vont gépjármű forgalmi rendszám, illetve típus alapján beazonosítható legyen. Elmondta a tanú azt is, hogy amennyiben az ellenőrzés során a vám- és pénzügyőrség képviselője hiányosságot vagy szabálytalanságot tapasztal, erről jegyzőkönyvet kell készítenie és ezen jegyzőkönyvet a szolgálatot vezető pénzügyőrnek a szolgálat befejezését követően a felettese részére át kell adnia.”

A vádlott köteletségét azzal szegte meg, hogy az intézkedésről sem feljegyzést, sem pedig jegyzőkönyvet nem készített, nyilván abból a célból, hogy jogellenes tevékenysége a hatóság hivatalos tudomására ne juthasson.

Mindezek alapján a megyei bíróság törvényesen állapította meg, hogy a vádlott hivatalos személyként működésével kapcsolatban jogtalan előnyt kért és a jogtalan előnyért hivatali köteletségét megszegte.

A 2. tényállás vonatkozásában az ítélet 14. oldal 3-4-5. bekezdésében írtakra figyelemmel ugyancsak helytálló a vádlott cselekményének minősítése.

Az elsőfokú bíróság az elkövetéskor hatályban lévő szabályokat alkalmazva a vádlottal szemben halmazati büntetést alkalmazott.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a megyei bíróság teljes körűen feltárta és túlnyomórészt helyesen értékelte.

Az alkalmazott büntetések neme helyes.

Nem osztotta az ítéletábla a megyei bíróság azon álláspontját, mely szerint számottevő súlyosító körülményt nem észlelt és lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére.

A másodfokú bíróság alaposnak találta az ügyészség súlyosításra irányuló jogorvoslatát.

Az ítéletábla álláspontja szerint lényegesen nagyobb nyomatékkel szükséges értékelni - figyelemmel a generális prevencióra - a korrupciós cselekményeknek az utóbbi időben a régióban történt számottevő elszaporodottságát - melyről a másodfokú bíróságnak hivatalos tudomása van, továbbá tekintettel az állandó bírói gyakorlatra is, a Btk. 37.§ és 83. §-ában megfogalmazott célok elérése érdekében a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének mellőzése szükséges. Az elkövetett cselekmények jellegére tekintettel a vádlott méltatlan arra, hogy a közügyekben részt vegyen, ezért a Btk. 62-63.§-ok alapján a másodfokú bíróság mellékbüntetésül a rendelkező részben írtak szerinti tartamban a közügyektől eltiltásról is rendelkezett.

Mindezek alapján az ítéletábla a Be. 554/B. § a) pontjára és a Be. 554/C.§ rendelkezéseire is figyelemmel a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a jelzett részben megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A vádlott megváltozott személyi igazolványának számát rögzítette.

Debrecen, 2011. október 27.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 11.B.2018/2010/3. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2011. október 27. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2011. október 27.

. Balla Lajos sk.

a tanács elnöke